

Levanger
kommune

NÅR VI UNDRER OSS OVER BARN 0-6 ÅR SÅNN GJØR VI DET!

-Samarbeid for barnets beste –

-En handlingsveileder for ansatte som jobber med barn 0-6 år -

- Enhet barnehage – Helsestasjon – Barnevern – Psykologene – PPT -

Når vi undrer oss over barn 0-6 år, er en plan for alle ansatte når de har en undring over, eller en bekymring for et barn eller en foresatt. Dette dokumentet er laget for ansatte i barnehagene, i spesialpedagogisk barnehageteam, på helsestasjon, i PPT, i barnevern eller som psykolog og skal gjøre det klart hvordan en går frem ved undring eller bekymring rundt et barn. Prosedyrer og skjemaer ligger vedlagt, samt sjekklister for forberedelser til møter og til selve gjennomføringen av møter.

1. Bakgrunn for planen

Vi ønsker felles prosedyrer og skjemaer for alle våre tjenester som jobber med barn fra 0-6 år. Etter tilbakemelding etter tilsyn fra Kommunerevisjonen i 2017, ble det anbefalt felles praksis for tidlig innsats, hva det betyr for oss og hvordan vi skal forholde oss til bekymringer og undringer rundt forhold som omhandler aldersgruppa. Målet er å utarbeide en praksis for systematisk, langsiktig, tverrfaglig oppfølging av barn fra 0-6 år og deres familier når vi oppdager at de strever med noe i livene sine. Planen er skrevet for Enhet barnehage og har innlemmet Barne- og familietjenesten til felles forståelse.

Alle ansatte skal ha kjennskap til planen og ha den tilgjengelig i sitt daglige arbeid med barna. Planen skal ligge lett tilgjengelig på vår hjemmeside og skal årlig gjennomgås i personalmøter og foreldremøter. Enhetsleder vil ha ansvar for å gå gjennom denne årlig. Alle nye ansatte skal få innføring i hvordan en jobber i forhold til denne planen, parallelt med opplysninger om meldeplikten en har som ansatt dersom en er bekymret for et barn. Målet med planen er økt fokus på tidlig innsats.

Vi har tatt utgangspunkt i Namsosmodellen 0-6 år-når vi undrer oss... som er utarbeidet i 2014.

2. Når vi undrer oss

Når vi undrer oss eller har en bekymring rundt et barn, så skal vi ikke vente å se om det går over, men skrive ned undringen og drøfte med kolleger og foreldre. Selv små signal fra barn kan være et tegn på at barnet trenger ekstra støtte og oppfølging. Alle barn vil i perioder ha behov for ekstra oppmerksomhet. Vi har som mål å skape gode relasjoner og rammer for barnet, slik at vi muligens kan forebygge at barnet utvikler mer sammensatte vansker.

Det kan være mange grunner til at vi undrer oss over et barn. Det kan starte med en følelse en får når en er sammen med barnet. Du kan kjenne at det er vanskelig å få til et godt samspill på grunn av at barnet viser sinne, gir lite av seg selv eller vil trøstes hele tiden. Det kan hende du blir sittende igjen med en følelse av at noe ikke stemmer og du føler deg kanskje litt oppgitt, utålmodig, tom og trist? Da er det viktig at du sorterer egne følelser og stiller deg spørsmålene: hvorfor har jeg det slik? hva kan det være i kontakten mellom meg og barnet som skaper denne følelsen? Noen barn gir tydelige signaler på hvordan de har det. Da er det lettere å forstå hva utfordringene handler om. Det kan også være forhold i kontakten din med foreldre du reagerer på for eksempel i hente- og bringesituasjonen. Eller at barnet ikke inkluderes i fellesskapet i barnehagen sammen med andre barn (mobbing?). Det kan være at vi registrerer mange risikofaktorer som omgir barnet eller mangel på beskyttelsesfaktorer. Dette kan gi oss grunn til å samtale med foreldrene for å klargjøre om de trenger hjelp til å redusere risiko, eller at vi er ekstra oppmerksomme av å se og forstå barnet som en beskyttelsesfaktor. I alle tilfeller der vi undrer eller bekymrer oss for et barn, skal vi skrive ned våre tanker og observasjoner. Vi skal ha gode rutiner for å drøfte med kolleger og foreldre.

3. Guide for handling

*Når vi undrer oss over et barn så skal vi undre oss sammen med foreldre, kollegaer og samarbeidspartnere.

*Undring eller bekymring skal føre til tidlig innsats og riktige tiltak

*Denne guiden forplikter alle som jobber med barn og familier

***Ved mistanke om rus, vold eller seksuelle overgrep skal barneverntjenesten eller politiet meldes direkte!**

1. Vi klarer det selv i samarbeid med foresatte

*Ved undring/bekymring rundt et barn skal man skrive ned det man ser og reflektere over eget samspill med barnet (Husk å skrive logg)

*Innen tre uker skal man invitere foreldre til en samtale, der man snakker sammen om situasjonen til barnet. Husk at foresatte er våre viktigste samarbeidspartnere!

*Lag en samarbeidsplan sammen med foreldrene. Gjør en avtale om å evaluere planen innen kort tid (2 uker?)

2.1 Barnet får det bedre

*Foreldre og barnehage fortsetter å samarbeide om å støtte barnet i den positive utviklingen.

2.2 Barnet får det ikke bedre. Saken drøftes i Småbarnslosen / lavterskel PPT

*Invitere foreldre til en ny samtale der det formidles at en ikke ser tegn til endring som forventes.

*Barnehagen foreslår å drøfte undringen i Småbarnslosen som er et tverrfaglig og rådgivende team. Foresatte må samtykke.

2.3 Ikke tegn til bedring, heller forverring. Henvisning til andre

*Foreldre skal ha en kontaktperson.

*Er saken for PPT, Fysio-/ergoterapi, Barnevern, Familievernkontoret, Beredskapsteam mot mobbing?

*Barnet kan henvises til BUPP eller HAB av foreldre/foresatte gjennom fastlege, barnevern eller kommunepsykolog.

3.1 Barnet får det bedre

*Samarbeidspartnere er gode til å involvere og informere hverandre inkludert foreldrene slik at barnet fortsetter å bli støttet i sin utvikling.

3.2 Barnet får det ikke bedre. Fokus på samarbeidet.

*Kontaktperson inviterer til et samarbeidsmøte der man går gjennom saken. Sjekk om en har en felles forståelse og felles mål for arbeidet.

3.3 Tiltakene hjelper ikke.

*Henvisning til barne- og ungdomspsykiatrisk poliklinikk, Habiliteringstjenesten for barn

*Vurderer bekymringsmelding til barnevernstjenesten.

4. Det samtykkes ikke i å søke hjelp fra andre fagpersoner

*Lytt til foreldres vurderinger og anerkjenn deres rett til å takke nei til tilbud om hjelp. Vær tydelig på barnets behov slik du vurderer det.

*Fortell at du som offentlig ansatt har meldeplikt til barnevernet ved alvorlig bekymring. Melding kan sendes barnevern uavhengig av foreldrenes samtykke. **Vi har alle selvstendig meldeplikt!**

4. Hva er en undringssamtale med foresatte/foreldre?

Relasjonene til foreldre er den første og den viktigste relasjonen et barn deltar i. Barnets samspill med foreldre er den enkeltfaktoren som betyr mest for barnets psykiske helse. Det er derfor viktig at en alltid involverer foreldre for å kunne gi barnet god støtte og forebygge psykososiale vansker hos barnet.

Målet med en undringssamtale med foreldre er å åpne opp for felles undring og stille åpne spørsmål istedenfor å gi tolkninger og svar. På dette viset gjør vi foreldrene til likeverdige parter med oss selv og legger grunnlaget for et godt videre samarbeid. Barna er de kjæreste foreldre har, og det er lett at de får følelsen av utilstrekkelighet dersom de kun blir presentert for en utfordring vi har med barnet deres. Ansattes evne til å lytte og anerkjenne er med på å påvirke hvordan samarbeidet med foreldrene blir framover. Er man godt kjent med foreldre og har en god relasjon, er det lettere å ta opp undring og bekymring dersom det skulle oppstå.

En god regel er å ta opp undringen så tidlig så mulig og på en respektfull måte. Bruk tid på å observere barnet og tenk over egen kontakt med barnet, men ikke lenger enn 3 uker. I enkelte tilfeller så kan man heller ikke vente i 3 uker, men må ta det opp med kolleger og foresatte raskt.

4.1 Forberedelser til samtalen

- En god forberedelse til en undringssamtale med foreldre er å ha reflektert over egen rolle i relasjon med barnet. Tenk på hvordan barnet påvirker deg og hvordan du påvirker barnet.
- Skriv ned observasjoner av barnet, både det som er vanskelig og utfordrende, men også det som barnet er god til.
- Sørg for at du har drøftet undringen din med en eller flere kollegaer, leder må informeres.
- Benytt gjerne kartleggingsverktøy for å ha et faglig grunnlag for det du vil ta opp der dette er aktuelt.
- Man skal kun undre seg og reflektere, ikke starte med fastlåste påstander. Vi skal beskrive det vi observerer og ikke tolke.
- Oppfordre alle foreldre til å delta i samtalen, eventuelt hver for deg der det er mest hensiktsmessig.

4.2 Gjennomføring av samtalen

En undringssamtale er å undre seg sammen med foreldrene om hvordan barnet har det. Det er ikke den ansatte som er ekspert på barnet, men i et fellesskap med foreldrene så kan vi få fram helheten som barnet lever i. Dette vil igjen gi et godt grunnlag for å finne gode måter å møte barnet på. Kanskje skyldes utfordringen noe i familien? Eller kanskje barnet ikke har gode nok rammer rundt seg i barnehagen? Barnet vil ha stor nytte av at voksne møter det på mest mulig lik måte.

- **Innledning til møtet:**
 - Si hva som er årsaken til samtalen, eksempel: «jeg har undret meg over noe i forhold til Ola i det siste og lurte på om dere har opplevd noe av det samme?»
 - Si noe om strukturen for samtalen «først vil jeg si noe om hva jeg har sett, og så vil jeg gjerne høre hva dere tenker om dette.»
 - Si at det er viktig å høre hva foreldrene mener og hvordan de forstår barnet sitt og at vi ikke nødvendigvis har fasiten på hvordan barnet skal følges opp.
- **Innhold:**
 - Vi undrer oss sammen
 - Vi lytter
 - Vi sjekker ut om vi har forstått riktig
 - Vi anerkjenner foreldrenes meninger og respekterer at de kan ha andre meninger enn oss
 - Vi gir tid til undring
- **Avslutning:**
 - Sjekk ut om samtale ble grei med å stille spørsmålene: «er det noe vi har glemt å snakke om?» «Hvordan var det for dere å snakke om dette?» «Hvordan kan vi samarbeide godt om barnet framover?»
 - Avslutte med å fylle ut en samarbeidsplan (se vedlegg)
 - Lag avtale for neste møte

5. Hva er beskyttelsesfaktorer?

Med beskyttelsesfaktorer så menes alt det gode som skaper gode og trygge omsorgs- og oppvekstvilkår. Beskyttelsesfaktorer kan fungere som et «skjold» mot at barn og unge utvikler psykiske vansker. Beskyttelsesfaktorer finner vi på flere nivå.

- **Beskyttelsesfaktorer hos barnet**
 - Medfødt robusthet og gode sosiale ferdigheter
 - Kognitiv kapasitet og opplevelse av sammenheng
 - Lett temperament
 - Kreativitet og interesser
 - Mestring og følelse av egenverd
 - Selvstendighet og opplevelse av å styre viktige aspekter ved eget liv
- **Beskyttelsesfaktorer hos foreldre og andre i barnets nettverk**
 - Foresattes varme og utviklingsstøttene omsorg
 - Foresatte deltakelse og interesse i barnets liv
 - Konsistens i oppdragelse
 - Foresatte som tillater barnet å motta hjelp fra andre
 - Foresatte som selv får god sosial støtte fra naboer, venner og familie
 -

- **Beskyttelsesfaktorer i barnehagen**

- Relasjoner som er preget av varme og omsorg vil være en beskyttelsesfaktor for barnet = ansattes omsorgskompetanse
- Voksne som er sensitive overfor barnets signaler som adferd, følelsesuttrykk eller hvordan barnet viser initiativ og engasjement på.
- Voksne med god omsorgskompetanse som har evne til å kjenne igjen og forstå sine egne reaksjoner slik at en kan møte barnet med den riktige støtten.

-

6. Hva er risikofaktorer?

Risikofaktorer er forhold hos barnet eller i barnets oppvekstmiljø som kan gi økt sannsynlighet for negativ utvikling i fremtiden. Vi tenker at desto flere risikofaktorer som barnet utsettes for, desto større er sannsynligheten for at barnet utvikler vansker senere i livet. Det er imidlertid store individuelle forskjeller i sårbarhet når et barn utsettes for risiko.

Ved å se på de totale risikofaktorene som barnet, foreldrene og miljøet rundt barnet er belastet med, vil en kunne vurdere risikoen for videre skjevutvikling. De fleste barn har noen utfordringer på ett eller flere områder i løpet av oppveksten og kan være utsatt for flere risikofaktorer uten videre skjevutvikling. Det er når belastningen varer over tid at det er grunn til bekymring.

- **Risikofaktorer hos barnet**

- Medfødte egenskaper som genetisk sårbarhet, sykdom eller funksjonshemminger
- Prematurt fødte barn
- Reservert temperamentstil som å være sky, aktivt tilbaketrukket og utrygg
- Forsinkelser i språkutvikling, motorisk utvikling ol.
- Oppmerksomhets- og konsentrasjonsvansker samt hyperaktivitet og impulsivitet
- Lave intellektuelle evner som følge av eksempelvis generell utviklingsforsinkelse
- Vansker med å forstå språk, sosiale- og emosjonelle uttrykk
- Har vært vitne til, eller utsatt for vold eller seksuelle overgrep
- Utsatt for alvorlig og langvarig mobbing
- Adoptert eller fosterhjemsplassert
- Virker forsømt, dårlig oppfølging i forhold til mat, renslighet eller klær
- Høyt fravær i barnehagen, møter ikke til kontroller på helsestasjonen osv.

- **Risikofaktorer hos foresatte og nær familie**
 - Manglende nærhet i relasjon til foreldrene (foresatte fremstår som rigide i holdninger, verdier og meninger når det gjelder barnets utvikling, eller uklare inkonsistente regler
 - Arbeidsløshet eller dårlig økonomi (barnefattigdom)
 - Hyppig skifte av bolig eller utilstrekkelige boforhold
 - Lite støtte og hjelp i familien og i nettverket generelt
 - Konfliktfylt forhold mellom foreldrene
 - Kriminalitet hos foreldrene
 - Rusmisbruk
 - Vold eller trusler om vold mot barnet, mot barnets søsken eller mellom foreldre
 - Moderat eller alvorlige psykiske lidelser hos en eller hos begge foreldrene
 - Alvorlig somatisk sykdom eller dødsfall i familien
 - Betydelige motsetninger mellom den kulturen barnet vokser opp med i familien og den som er i barnehagen
 - Familier med uavklart status knyttet til oppholdstillatelse i landet

- **Risikofaktorer i barnehagen**
 - Stor utskifting av personale i barnehagen (stort gjennomtrekk)
 - Høy grad av stress og travelhet hos de ansatte (kan føre til nedsatt sensitivitet overfor barna)
 - Høyt konfliktnivå i personalgruppa
 - Ansatte som er lite følelsesmessige tilgjengelige for barna, har lav omsorgskompetanse
 - Ansatte som gir lite støtte til barnets utforskning og lek sammen med andre barn
 - Store barnegrupper uten struktur
 - Lite samhandling mellom hjemmet og barnehagen

- **Risikofaktorer i nettverk og nabolag**
 - Utrygt nærmiljø med svake sosiale nettverk
 - Liten eller ingen tilgang til andre støttende voksne i oppvekstmiljøet utenom barnehagen
 - Fattigdom, etnisk diskriminering og sosiale ulikheter

7. Tegn på mistilpasning eller skjevutvikling hos barn

Om et barn ikke har det bra, så merkes det på kontakten vår med barnet. Om den voksne er sensitiv for barnets signaler, på følelsesmessige uttrykk, gjensidighet i

samspeilet (blikk-kontakt, nysgjerrighet og initiativ) så har en et godt grunnlag for å forstå barnet.

Med tegn på mistilpasning eller skjevutvikling menes adferd, følelsesmessige uttrykk, motorisk eller sosial fungering hos barnet som går ut over det å fungere normalt. Det som er normalt for ett barn trenger ikke å være normalt for et annet. Det er når vi oppdager en endring i væremåten til barnet, at barnet ikke fungerer som forventet ut fra alder eller at uheldig utvikling varer over tid, at det er grunn til undring eller bekymring.

- **Tegn i barnets adferd**

- Vanskelig med å tilpasse seg forandringer i rutiner
- Vanskelig å avlede i situasjoner
- Forkjærlighet for repetisjoner, mangel på variasjon
- Selvstimulerende adferd som eksempelvis repeterende bevegelser
- Stor frustrasjon hos barnet hjemme etter endt barnehagedag
- Ingen eller lite lek med mye avbrudd
- Lek som ikke er aldersadekvat
- Liten evne til egenledelse i frilek og eller under organiserte rammer
- Avhengig av voksenstøtte til utforskning
- Ofte lek med traumatiserende innhold uten at leken endre bra

- **Tegn i barnets motorikk**

- Motorisk urolig
- Dårlig motorisk planlegging og klossethet
- Muskulære spenninger
- Apatisk fremtoning
- Underreaksjon på sanser eksempelvis lyd, syn, berøring.

- **Tegn i barnets følelsesmessige regulering**

- Engstelighet og eller tristhet
- Irritabilitet og eller raserianfall
- Lite følelsesuttrykk og ansiktsmimikk
- Har uforklarlige og raske humørsvingninger
- Påfallende klengete og sutrete (gråt)

- **Tegn i forhold til søvn, mat og trening på å gå på do**

- Problemer i forhold til do som vegring, tisser seg ut, bæsjer seg ut, hard mage/løs mage
- Vansker med å falle i søvn eller å sove, har rastløs og utilfredsstillende søvn
- Forstyrret spisemønster eller spisevansker (brekker seg, vil ikke ha mat)

- **Tegn i forhold til barnets sosiale liv**
 - Ingen foretrukket tilknytningsperson i barnehagen og henvender seg lite til ansatte
 - Vansker med å etablere langvarige, gjensidige og positive vennskap med jevnaldrende
 - Søker ikke trøst og eller er vanskelig å trøste
 - Svært pliktoppfyllende og ansvarsfull
 - Lite selvhevdende overfor andre barn og eller voksne (barnet gjør ikke egne behov gjeldende)
 - Er styrende og kontrollerende overfor andre i leken
 - Liten eller manglende evne til innlevelse i andres følelsesmessige tilstand
 - Har vanskelig med å se situasjoner fra andre perspektiv (sort/hvitt lenkning)

8. Psykiske vansker hos foreldre

Hvordan foreldrene har det påvirker hvordan barnet har det. Om foreldre over tid har det vanskelig i livet sitt, kan det påvirke barna negativt. Likevel vet vi at det ikke er en selvfølge at barna blir negativt påvirket. Det handler om hva foreldrene sliter med, hvor alvorlig dette er og hvordan foreldrene takler egne vansker. Mange foreldre er flinke til å se og ivareta barna sine selv om de har det vanskelig.

Vi vet at en viktig beskyttelsesfaktor for barna er god sosial støtte i nettverk og familie. Familier med et godt nettverk, kan klare seg godt på tross av foreldrenes psykiske vansker. Derfor bør barnehagen ta en samtale med foreldre dersom det viser seg at familien lever isolert fordi de kanskje er tilflyttet og trenger å bli kjent med andre i nærmiljøet. Dette vil være en beskyttelsesfaktor for barnet. Samspill med barnet eller manglende samspill, kan i seg selv være en årsak til at foreldrene strever og føler lite mestring i foreldrerollen.

Barn tilpasser seg i stor grad den situasjonen de lever i. Barnet kan ha ulike strategier for å oppnå trygghet og tilknytning. I enkelte tilfeller hjelper barnet mor og far til å fungere best mulig i foreldrerollen ved å ta på seg mer ansvar enn det som er bra for barnet.

Om du er bekymret for foreldre, skal du på en respektfull måte spørre hvordan de har det- og om du eventuelt kan være til hjelp. Du kan være behjelpelig dersom foreldrene trenger hjelp til å komme i kontakt med hjelpeapparatet for sin egen del som eksempelvis krisesenter, barnevern, familievernkontor, helsestasjonen, politiet ol.

- **Tegn på at foreldre har det vanskelig**
 - De er stresset og urolige i hente- og bringesituasjoner i barnehagen
 - De er følelsesmessige ustabile i kontakten med barnet og eller personalet

- Foreldrene oppleves triste, engstelige, deprimerte, slitne
- Foreldrene lukter alkohol og eller virker ruset (da skal barneverntjenesten meldes umiddelbart, se beredskapsplan!)

9. Samarbeid med andre instanser

• Småbarns-losen

Er et lett tilgjengelig, tverrfaglig tilbud til foreldre og barnehager i Levanger kommune som har behov for støtte og hjelp. Småbarns-losen er kommunens tverrfaglige lavterskeltilbud for familier med barn i alderen 0-6 år. Tilbudet er også for ansatte i barnehager som trenger noen å drøfte en bekymring med. Lavterskel betyr at vi ønsker å bidra mens utfordringene er ganske små.

Småbarns-losen kan komme til barnehagen eller dere kan treffes på Rådhuset onsdag i oddetallsuker til følgende tidspunkt: kl. 09:00, kl. 12:00 eller kl. 14:00.

Småbarns-losen er et fast team som består av helsesøster, spesialpedagoger, barnevernspedagog og psykolog. Barnehagen kan kontakte losen, eller foreldre kan selv ta kontakt med kommunepsykolog som er kontaktperson:

kjerstin.oye@levanger.kommune.no , telefon: 74 05 25 00

I Småbarns-losen kan en få hjelp til:

- Å sortere og få oversikt over situasjonen
- Å styrke deg /dere i foreldrerollen
- Å styrke deg/dere i rollen som barnehageansatt
- Å få hjelp til å finne løsninger; hva fungerer bra og hva trenger en å endre på?
- Å se veien videre i hjelpeapparatet om det viser seg at det er det en trenger
- Småbarns-losen bidrar med hjelp i sammensatte problemstillinger der veien videre er ukjent

• Pedagogisk psykologisk tjeneste, PPT-lavterskel – førskole

Dette er et tilbud til barnehager der en kan drøfte pedagogiske utfordringer som er knyttet til individ- eller systemsaker. Alle saker som vurderes henviset til PPT skal drøftes i et slikt møte før henvisning sendes. Enkelt saker (saker som omhandler enkeltbarn) krever samtykke fra barnets foreldre/foresatte.

Kontakt: bente.stene@levanger.kommune.no , telefon: 74 05 26 53

• Barnevernstjenesten

Formålet med barnevernloven er å sikre at barn og unge ikke blir utsatt for omsorgssvikt eller andre skadelige oppvekstvilkår.

De [sentrale oppgavene til barneverntjenesten](#) er å undersøke og sette i verk frivillige hjelpetiltak, samt fremme forslag om tiltak til fylkesnemnda. Barneverntjenesten skal gjennomføre og følge opp Fylkesnemnda sine vedtak.

Daglig vakttelefon:

74 05 25 92 betjent mandag 13.00-14.00, tirsdag – fredag 12.00-14.00, ellers 74 05 25 00 (sentralbord)

barneverntjenesten@levanger.kommune.no

Bekymringsmelding

Muntlig eller skriftlig melding til barneverntjenesten om bekymring for barn/ungdom/familie som du tror/mener trenger hjelp, eller bekymring for at barn blir utsatt for omsorgssvikt. Barneverntjenesten skal vurdere alle henvendelser, også anonyme. Alle kan melde fra om bekymring til barnevernet. Som offentlig ansatt skal man bruke dette skjemaet:

http://levanger.kommune.no/PageFiles/285/barnevernmelding_offentlig.docx

10. Hva er en kontaktperson?

Kontaktperson oppnevnes når et barn eller familie mottar hjelp fra en instans utenfor barnehage eller ordinær helsestasjonskontroll. Kontaktpersonen kan endres over tid, men da skal foreldrene vite dette og gjerne være med på å bestemme hvem som skal ha denne rollen.

• En kontaktperson har ansvar for:

- Holde oversikt over hvilke samarbeidspartnere som er involvert i oppfølgingen
- Koordinere tiltakene rundt barnet og eller familien
- Kaller inn til samarbeidsmøter og sørger for dokumentasjon
- Spesielt ansvar for å sikre brukermedvirkning gjennom å lytte skikkelig til hva foreldre mener, hva de trenger av hjelp og på hvilken måte hjelpen best mulig kan gis.

• Samtykke

Samtykke innhentes fra foreldre i forhold til tverrfaglig samarbeid. Før et samarbeidsmøte skal foreldrene være informert om møtet og hva som tas opp. Foreldrene skal ha mulighet til å møte dersom de ønsker det. Et samarbeidsmøte kan også være et rent fagmøte der foreldrene ikke er tilstede.

Samtykkeskjema finner du her:

http://levanger.kommune.no/Global/dokumenter/barnehage/samtykkeskema_tv_errfaglig.docx

11. Felles retningslinjer for samarbeidsmøte

Alle som jobber med barn og familier forplikter seg til å samarbeide med andre instanser der det er gitt samtykke til det fra foreldrene. Vi kan etterspørre samarbeid med andre instanser og vi skal prioritere å delta i slike møter. Kontaktpersonen klargjør med foreldrene om hva som er hensikten med et samarbeidsmøte, inviterer foreldrene med eller bringer deres synspunkt inn i møtet.

Om et barn strever og ikke får det bedre, så settes samarbeidet på prøve. Det er lett å bli frustrert og maktesløs og kanskje en kjenner at en kommer til kort i jobben sin. Da er det ekstra viktig å samarbeide med andre og være åpen på at man også som fagperson kan ha vanskelig med å komme videre. I vanskelige og komplekse saker, så er vi avhengig av innspill fra hverandre. Det er ikke noe nederlag å diskutere fremgangen i en sak med hverandre, snarere så er det kanskje nøkkelen til ny innsikt og utvikling i arbeidet rundt barnet.

- **Mål for samarbeidsmøte er**

- Å få felles forståelse for situasjonen
- Å få felles forståelse for tiltak som bør settes inn
- Avgjøre hvem som gjør hva fremover, fordeling av ansvar og oppgaver
- Avklare når neste samarbeidsmøte skal være (vær tydelig på når vi forventer å se endringer slik at det ikke drøyer for lenge før en evaluerer)

- **Kjøreregler for møtet**

- Lytt til hverandre
- Viser samarbeidspartnere respekt
- Deler fagkunnskap
- Viser barnet, foreldre og familien respekt med måte vi snakker om dem på
- Deler informasjon som er viktig for å samarbeide godt, men husk at all informasjon om barnet og familien trenger ikke å deles med alle!
- Vær forsiktig med sensitiv informasjon som foreldrene ikke har gitt samtykke til å dele
- Tenk etter om informasjonene er viktig for progresjon i saken

12. Vedlegg 1 Skjema for loggføring

Barnets navn og alder:

Navn på ansatt som fører logg:

Dato:	
Hva undrer du deg over?	
Hvordan ser du at barnet har det? (trivsel, mestring, mistrivsel ol) Hvordan uttrykker barnet dette?	
Spesifiser hva du undrer deg over (barnets adferd, lek, følelser, motorikk, språk, søvn, spisevaner, toalettvaner, samspill med voksne, samspill med barn ol)	
Hvordan er kontakten din med barnet? Har barnet tydelige signal og initiativ? Hvilke signaler bruker barnet?	
Har du undring rundt barnets samspill med ansatte, barn, foreldrene eller andre voksne?	

13. Vedlegg 2 skjema for samarbeidsplan**Barnets navn og alder:****Navn på barnehagen:****Navn på kontaktperson:**

Mål	Tiltak	Ansvarlig	Frist	Evaluering

Sted: **Dato:****Ansatt:** **Foresatte:**

.....

Samarbeidspartnere: